

[Lawaetz]

oktober 1980 til industriministeren netop vedrørende Den europæiske Patentkonvention:

»Uanset om Danmark ratificerer konventionen eller ej, kan danske virksomheder nyde godt af de vigtigste rationaliseringsfordele, som oprettelsen af den europæiske patentmyndighed indebærer.«

Håndværksrådet siger den 30. oktober 1980:

»Det kan meddeles, at rådet fortsat nærer betænkelighed ved en gennemførelse af det fremsatte lovforslag, da der efter rådets opfattelse stadig væk ikke er sket en afklaring af bl. a. de strukturelle konsekvenser og forholdet mellem større og mindre virksomheder ved gennemførelse af forslaget.«

Landbrugsrådet skriver den 23. marts 1981:

»Landbrugsrådet fastholder derfor, at det danske forbud (her tænker man på patentering af næringsmidler og fremgangsmåder til fremstilling heraf) først må ophæves, når Danmark er traktatmæssigt forpligtet dertil, og ikke på noget tidligere tidspunkt.«

Det må her understreges, at Danmark indtil nu ikke har sådanne forpligtelser i relation til Europakonventionen.

Jeg kan tilføje, at det ikke er rigtigt, når ministeren i sin skriftlige fremsættelse anfører, at den hidtidige modstand i medicinalindustrien er faldet bort. Eksempelvis skriver firmaet Dumex den 26. januar 1981:

»Vi vil således stærkt anbefale, at ratifikationen af de to konventioner udskydes, indtil EF-patentkonventionen er en realitet i alle EF-medlemslande.«

Her kan jeg sige, hvad jeg før har sagt, at vi i øjeblikket taler om Europakonventionen.

Ligeledes udtaler Danmarks Apotekerforening sig på det kraftigste imod en vedtagelse, og Brancheforeningen af Farmaceutiske Industrivirksomheder udtaler:

»Der kan for danske virksomheder – og for landet – ikke påvises nogen fordele ved, at Danmark tilslutter sig konventionen.«

De citerede udtalelser fra en række betydningsfulde danske erhvervsorganisationer bekræfter i og for sig, at Danmark kan blive sorteper, uden at man på nogen måde kan bevise det. Erfaringerne har vel indtil nu vist, at det fortrinsvis er de helt store firmaer, især fra de store lande, herunder vel også ikke-

tilsluttede lande som USA og Japan, der har udnyttet fordelene ved systemet.

Men som jeg allerede udtalte den 5. december 1980 under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 88, må vi se bort fra prestige og varetage vore egne interesser, og her må man naturligvis i sin stillingtagen skele til Danmarks erhvervsstruktur med de overordentlig mange små og mellemstore virksomheder og de få store. Det peger på, at man navnlig skal have blikket vendt imod at gøre det så let som muligt for de små virksomheder, for angående de små og mellemstore virksomheder, der eksporterer, kan man vel tilføje, at mange af dem kun arbejder på et enkelt eller måske to sprogområder, og så er vi tilbage ved det tidligere diskuterede besvær med sproget. Det er ganske vist rigtigt, som det blev sagt fra socialdemokratiet, at alt bliver oversat til dansk, men det gør det vel at mærke først, når patentet er vedtaget. Derfor må man have øjnene op for, at der kan blive tale om en ny belastning ved at følge patentudviklingen på forskellige sprog, og skal man hjælpe, er det et af de steder, man må sætte ind.

Man må således se, at der kan ligge en risiko for flytning af virksomheder til udlandet, for hvem har med tilstrækkelig sikkerhed kunnet bevise, at vi er sikre på nye arbejdspladser, øget valutaandtjening, endsige import af nye virksomheder, dersom vi ratificerer?

Så vil jeg gerne sige, at som erhvervsminister ville jeg være glad og positiv, dersom jeg var eller blev i stand til at fremføre tilstrækkelig mange fulgyldige løfter om, at vi skaber en forbedring for vores erhvervsliv, for det er set med mine øjne det, der er målet med det hele. Jeg vil således gerne være med til ærligt og grundigt at lede efter sådanne virkninger.

Som moderne tænkende erhvervsmand er jeg tilhænger af det bredest mulige internationale samarbejde, også på patentområdet. Spørgsmålet er, for nu ligger lovforslaget på bordet, om det kan vedtages i dag eller vi ikke er helt modne til at få det vedtaget. Måske skal man se på en mere smidig form for PCT-ordningen, ligesom mange andre ting kan komme ind i den debat, som vi nok ikke undgår, selv om vi har været igennem 1.000 sider stof. Vi vil børe lidt i den stilling, der tages af Holland, Irland og Grækenland,